

MAIL ART, l'art que viatja

per F.C.D.

Novellament, a l'Acadèmia de Belles Arts, hom ha tingut l'oportunitat de contemplar una mostra força inusual per aquestes contrades. Sota la iniciativa de Montse Claveria, Josep M. Espín Amprimo i Quim Farrion, amb grans dosis de fèrria voluntat per la seva part, s'ha pogut veure un tipus d'exposició atípica en l'actual panorama de les arts, però tan vàlida com altres, puix sota un terme genèric, en aquest cas el DESERT en totes les seves possibles concepcions, s'han aplegat diferents realitzacions de creadors interdisciplinaris, tant d'aquí com de fora.

El MAIL ART és una resposta artística tramesa mitjançant el correu d'una proposta feta seguint el mateix procediment, sense necessitat que remitent i receptor tinguin altre nexa que el mecanisme postal. La sol·licitud d'obra és cursada per correu i una vegada ha arribat al seu destí l'artista, subjecte de la comanda, resta en llibertat per

fer-se parçoner d'aquest símil de happening que esdevé poliangular i a distància i que segueix l'esquema: sol·licitant-correu-artista-correu-sol·licitant/espectador.

La participació és oberta i sense limitacions quant a format i tècnica, només amb subjecció al concepte o idea que es llança, un canal mitjançant el qual els artistes faran els seus treballs, des d'indrets allunyats, per assolir un objectiu de comunicació comú.

Aquesta és una activitat artística poc conreada, que s'ha considerat marginal perquè es desenvolupa fora dels circuits habituals i parteix de premises anticomercials, però no creiem en la utilització de termes tan genèricament pejoratius, sinó en una faïso diferent d'entendre l'apropament de l'art al públic i també en el sistema de donar a conèixer una obra que en altres circumstàncies no tindriem l'oportunitat de contemplar, al cap i a la fi és un tipus de comu-

Castelli Gabriele, Italia.

Keith Haring, U.S.A.

nicació al marge de modes i d'ideologies.

Potser a causa de la seva atípica característica i per l'ambiciosa empremta dels qui van engendrar-la, aquesta exposició ha tingut el ressò que es mereixia, tant en els mitjans de difusió com en la resposta del públic, per la qual cosa la seva durada fou prorrogada, cosa que es dona en comptades ocasions en aquest país, però comencem a creure en la presa de consciència (lenta) de la gent envers l'art, perquè sense aquest, l'home al llarg de la història hagués esdevingut un veritable DESERT.

Recordem que a Sabadell funcionava el grup Eczema que si bé les seves realitzacions no eren propiament mail-art, estaven dins d'aquest subgrup de les trameses d'art per correu. I

com una anècdota cal dir que Winston Churchill enviava a les seves amistats uns collages postals força vàlids, per les seves característiques, per formar part d'una mostra de mailartistes (Col·lecció del Palau Blenheim, Woodstock, G.B.) i, a hores d'ara la tramesa artística mitjançant el télex i la informàtica és ja una realitat.

Cal felicitar els promotors d'aquesta mostra per haver aprofitat a Sabadell una experiència de comunicació dinàmica, però ara manca la nostra resposta, en termes de suport, puix que aquesta mostra no quedi estèril i es pugui editar el catàleg de l'exhibició, únic document que quedarà d'ella i poder agrair així els artistes la seva participació. De totes maneres, gràcies Sr. carter. ■